

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

Рада молодих учених університету

Матеріали
XXI Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
«Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку»
5-6 березня 2016 року

Збірник наукових праць

Переяслав-Хмельницький – 2016

ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЧИТАТИ В ПЕРШОКЛАСНИКІВ ЯК НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Постановка проблеми. Національне відродження, демократичні перетворення в Україні потребують розв'язання проблеми національної освіти, докорінного оновлення загальноосвітньої, в тому числі початкової школи. Навчальні заклади повинні забезпечити високу якість педагогічного процесу, всебічний розвиток і виховання підростаючого покоління відповідно до нових завдань і потреб суспільства, що в свою чергу вимагає внесення істотних змін у процес навчання молодших школярів, зокрема оволодіння ними навичками читання. Навчити дітей правильному, швидкому, усвідомленому, виразному читанню – одне із завдань початкової освіти. І це завдання надзвичайно актуальне, оскільки читання грає величезну роль в освіті, вихованні й розвитку людини.

Аналіз досліджень. Проблема читання завжди привертала увагу вчених – методистів, педагогів, психологів, знавців книгознавства та бібліотекознавства. Різноманітними аспектами питання навчання читання займалися: П. Гальперін, О. Никифорова, С. Рубінштейна, І. Якиманська (психологічні аспекти процесу навчання та читацької діяльності); І. Гудзик, Д. ельконін, О. Савченко (суть процесу читання та його складові); О. Джежелей, О. Савченко, Н. Скрипченко, О. Хорошківська (проблема навчання читання); В. Мартиненко, В. Науменко, О. Савченко (питання літературного читання); бібліотекознавці та психологи Л. Виготський, П. Гуров, В. Невський, А. Нечаєв, Н. Рибніков (психологічна сторона процесу читання, розуміння тексту, культура читання як культура вибору). Проблему формування культури читання та різноманітні аспекти читацького сприймання під час аналізу художніх творів досліджували О. Богданова, Н. Волошина, О. Ісаєва, Н. Кудряшов, О. Куцевол, Л. Мірошніченко, Н. Молдавська, В. Неділько, Є. Пасічник, Т. Полозова та інші.

Мета статті – проаналізувати погляди вчених щодо формування вмінь читати в першокласників.

Виклад основного матеріалу. У Державному стандарті початкової загальної освіти читацька діяльність розглядається як «комунікативна мовна пізнавальна діяльність, спрямована на сприйняття, осмислення і відтворення прочитаного», що зумовлює вивчення індивідуальних особливостей дитини, навчальних можливостей, індивідуальних інтересів, передбачення і подолання труднощів у навчанні [4].

Читанню належить одне з провідних місць у формуванні особистості. Адже саме читання є невичерпним джерелом знань, духовного, емоційного, розумового розвитку людини. Тому навчання дітей читати, формування в них стійкого інтересу до цього виду діяльності було і залишається важливим завданням початкової школи [5]. Як стверджують науковці, навчання читанню органічно пов'язане з системою письма і, відповідно, засвоєння нових слів на уроках читання логічно пов'язане з перекодуванням знаків-символів (букв) у слова з визначеним лексичним значенням [2].

В «Українському педагогічному словнику» зазначено, що «читання – це вид психічної діяльності; виявляється в асоціюванні з зображеннями літер звукових елементів мови (звуків, складів, слів, фраз). Читання виявляється у формі звукового мовлення, читання вголос та подумки (асоціація між написаним словом і його значенням без його звукового виголошення)» [3, с. 359].

З точки зору психології читання являє собою рецептивну (таку, що сприймається) форму мовленнєвого спілкування і складається з двох взаємопов'язаних та нерозривних процесів: техніки читання і розуміння тексту, який читається. При цьому слід підкреслити, що техніка читання сама по собі не є власне читання. Читач завжди повинен розуміти те, що він читає. Тому читання являє собою «своєрідну розумову операцію» [9, с. 411].

Класик педагогічної думки А. Макаренко прагнув зробити читання обов'язковою частиною життя кожного вихованця, наголошуючи, що «людина, яка залучається до читання це людина, яка у книзі шукає мудрість, знання, ідею» [6, с. 82].

Роль читання у вихованні й розвитку дитини відзначив В. Сухомлинський: «Читання – це віконце, через яке діти бачать і пізнають світ і самих себе, воно відкривається перед дитиною лише тоді, коли поряд з читанням, одночасно з ним і навіть раніше, ніж вперше розкрита книжка, починається клопітка робота над словом, яка повинна охоплювати всі сфери активної діяльності, духовного життя дітей – працю, гру, спілкування з природою, музику, творчість» [11, с. 194].

Проблема співвідношення читання вголос та мовчки піднімалися ще в 20-ті роки ХХ століття. І вже тоді вчені прийшли до висновку про необхідність поєднання їх у навчанні. Так, професор Т. Гарбуз писав: «На нашу думку, мовчазне читання має значно більші переваги, ніж голосне. Але це не означає, що треба користуватися виключно мовчазним читанням у школі, – це було б невірно: і голосне читання має свої позитивні риси, яких мовчазне читання не має. Голосне й мовчазне читання знайдуть своє місце в роботі, залежно від змісту, від віку дітей, від загальної форми організації педагогічного процесу треба уміти використовувати ту чи іншу форму читання; трафарету немає і не може бути» [12].

Основні завдання, що стоять перед учнями на етапі формування первинних умінь читати, як зазначає М. Оморокова, полягають в: оволодінні мовленнєво-звуковими навичками; формуванні вмінь слухати і

правильно виділяти (аналізувати) звуки живого мовлення; навчання поєднувати (синтезувати) звуки – букви в склади і слова; співвідносити слова і фрази друкованого тексту з відповідними словами і фразами усного мовлення, тобто правильно розуміти прочитане [8, с. 160]. Одиницею читання на цьому ступені формування вміння читати є буква. Дитина спочатку засвоює букви, а вже потім навчається сполучати їх у склади, слова. Початковий етап (складо-аналітичний) опанування вмінням читати характеризується тим, що учні вже на достатньому рівні володіють уміннями читати злиття (ПГ, П'Т), отже, одиницею читання стає склад.

Етап синтетичного читання починається зі стадії становлення цілісних прийомів читання, основна особливість якої полягає в розпізнаванні слова за основними ознаками: довжиною, конфігурацією букв і їх елементами, що виступають за рядок, тобто сприйняття окремих слів на цій стадії не викликає особливих ускладнень [10, с. 128].

Проте синтез у процесі сприйняття характеризується ще недостатньою зрілістю, оскільки є труднощі в цілісному сприйнятті словосполучень, речень, частин тексту. На думку М. Вашуленка, це пояснюється тим, що на ступені становлення синтетичних прийомів читання єдність між розумінням тексту й сприйняттям його графічного складу ще тільки намічається, а не досягає необхідної довершеності, темп читання значно зростає, розуміння поліпшується [8, с. 18].

Етап синтетичного читання М. Вашуленко відносить на кінець навчання в початковій школі, і вказує, що досягнення ступеня синтетичного читання в процесі навчання є важливою передумовою виникнення інтересу до читання як діяльності [1, с. 19].

Методика розв'язання цієї проблеми стає можливою за таких умов:

- навчання дітей читання має відбуватися в єдності з опануванням і вдосконаленням інших видів мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, письмо);
- врахування того, що учень на початковому етапі навчання краще розуміє текст, поданий в ігровій формі, ніж прочитаний самостійно;
- з метою формування позитивної мотивації до роботи з книгою необхідно, починаючи з першого класу, передбачити на уроках читання організацію слухання різноманітних текстів у поєднанні з іншими засобами навчання;
- навчання читання має спиратися на зорове та слухове сприймання, які сприятимуть розвитку словникового запасу дитини, позитивних емоцій і розуміння змісту прочитаного.

Останнім часом низка дослідників трактує читання як інформаційну активність, за якою шляхом набору умовних символів передається інформація від однієї особи до іншої. При цьому зарубіжні автори, як і вітчизняні, підкреслюють, що читання являє собою активну розумову діяльність, іноді дуже складну, оскільки читцю доводиться інколи виконувати значну і складну роботу для того, щоб зрозуміти авторів.

М. Захарійчук, В. Науменко зазначають, що «чим менше зусиль витратить першокласник на дотримання техніки читання, тим більше можливостей буде у нього для розуміння значення слова, змісту речення, а згодом тексту. Одноманітне багаторазове причитування слів втомлює дітей, діти повторюють їх із пам'яті. Доцільно використовувати різні прийоми: читання з учителем; читання за вчителем; самостійне читання по одному слову; від першого до третього слова, другого – третього слів, односкладового, двоскладового, з наголосом на першому (другому) складі, з двома однаковими голосними; читання слів, що відповідають на питання хто? (що?, що робити?, що роблять?, який?, яка?, яке?); читання спочатку назв квітів, а потім назв тварин» [12].

Висновок. Таким чином, аналіз науково-педагогічної проблеми свідчить про те, що означена проблема привертає увагу вчених-методистів, педагогів, психологів, знавців книгознавства та бібліотекознавства. Розгляд читання як найважливішого засобу одержання інформації, що посідає значне місце в житті сучасної освіченої людини, допомагає їй жити, дозволяє стверджувати, що саме читання є «віконцем у світ», базовою складовою комунікативної і пізнавальної компетентностей, ознайомлення учнів із дитячою літературою як мистецтвом слова, підготовка їх до систематичного вивчення курсу літератури в основній школі.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Вашуленко М. С. Компетентнісний підхід до перевірки мовних і мовленнєвих знань молодших школярів / М. С. Вашуленко // Початкова школа. – 2009. – № 1. – С. 16 – 20.
2. Гільбух Ю. З. Психологічні аспекти словникового розвитку молодших школярів / Ю. З. Гільбух, О. І. Пенькова // Початкова школа. – 1979. – № 12. – С. 66 – 69.
3. Гончаренко С. Український педагогічний словник / С. Гончаренко. – К. : Либідь. – 1997. – 375 с.
4. Державний стандарт початкової загальної освіти // Початкова освіта. – 2011. – № 18 (549). – 46 с.
5. Жиганова О. Навчання правильного, свідомого, виразного читання / О. Жиганова // Початкова освіта. – 2004. – № 4. – С. 7 – 9.
6. Макаренко А. С. Педагогические сочинения / А. С. Макаренко. – АНП СРСР: Редкол. – Т. 4.
7. Оморокова М. И. Совершенствование чтения младших школьников: Методическое пособие для учителя / М. И. Оморокова // 2-е вид., испр. и доп. – М. : АРКТИ, 2001. – 160 с.
8. Методичні рекомендації щодо роботи за новим «Букварем» авторів Захарійчук М. Д., Науменко В. О. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://poroshchuk.blogspot.com/2013/10/blog-post_28.html

9. Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии / С. Л. Рубинштейн. – М., 1999. – 450 с.
10. Савченко О. Я. Дидактика початкової школи: Підручник для студентів педагогічних факультетів / О. Я. Савченко. – К. : Генеза, 1999. – 368 с.
11. Сухомлинський О. В. Серце відаю дітям // Вибрані твори в 5-ти т. – Т. 3. – К. : Радянська школа. – 1976. – С. 7 – 279
12. Федоренко І. Т. Система вправ для вдосконалення навичок читання школярів / І. Т. Федоренко // Початкова освіта. – 1989. – № 11. – С. 6-7

Науковий керівник – кандидат педагогічних наук, доцент Г.Л.Бондаренко

*Людмила Харківська
(Вовчанськ)*

МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ІНТЕГРАЦІЯ НА ЗАНЯТТЯХ ТЕРАПЕВТИЧНОГО ПРОФІЛЮ ЯК ЗАСІБ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

"Лікувати не хворобу, а хворого" – такий підхід в повній мірі відповідає давньому постулату медицини, тобто ми готуємо не спеціалістів вузького напрямку, а медичних сестер, виходячи з їх кваліфікаційної характеристики.

Системний міждисциплінарний метод навчання дозволяє підготувати медичного працівника з якісно новим рівнем мислення, який здатний оцінити стан хворого організму, інтегруючи результати даних: анатомічних, фізіологічних, біохімічних, клінічних.

Міждисциплінарна інтеграція у сучасній освіті – реальна потреба часу. Її використання міждисциплінарної інтеграції сприяє досягненню спільної мети всього педагогічного колективу навчального закладу – підготовці спеціалістів, які зможуть забезпечити висококваліфіковану лікувально-профілактичну роботу, будуть конкурентоспроможними, компетентними, здатними досягати визначених цілей в різних соціокультурних ситуаціях.

Міждисциплінарні зв'язки вирішують завдання органічного поєднання нової теми з попередніми і наступними знаннями, визначають логічні зв'язки між різними клінічними та природничо – науковими дисциплінами, розділами, темами, визначають їх місце та призначення в майбутній професійній діяльності медичної сестри та об'єднують в одну систему, сприяючи формуванню клінічного мислення, вміння швидко орієнтуватися в постановці медсестринського діагнозу та наданні долікарської допомоги, реалізації медсестринського процесу.

Вибрані форми і методи організації навчального процесу сприяють різносторонньому використанню міждисциплінарних зв'язків. Останні спонукають до пошуку нових методик, що вимагають взаємодії викладачів різних дисциплін.

Прикладом такої співпраці викладачів нашого медичного коледжу є проведення занять з використанням міжпредметних зв'язків з клінічних та природничо-наукових дисциплін.

Хотілося б зупинитись на деяких активних методах, які використовують викладачі циклової предметної комісії професійної та практичної підготовки в своїй роботі, і, на нашу думку, заслуговують уваги.

Насамперед, це лекційний метод навчання, який дає можливість на теоретичному занятті встановити атмосферу участі, обміну думками, творчого обговорення, повторення і закріплення раніше пройденого матеріалу, використання міждисциплінарних зв'язків і активних методів контролю.

Останнім часом стало поширеним тестування. Його можна використовувати перед практичним заняттям, оскільки багато часу така форма роботи не забирає. Завдання можна підбирати різних рівнів складності з урахуванням підготовленості студентів.

На заняттях з основ медсестринства студенти оволодівають практичними навичками: профілактика та лікування пролежнів, взяття крові з вени, виконання ін'єкцій та внутрішньовенних інфузій, катетеризація сечового міхура, очисні клізми, харчування і годування пацієнта, прикутого до ліжка тощо. Це необхідно для того, щоб в подальшому активізувати раніше засвоєні навички, необхідні для повноцінного вивчення тем клінічних дисциплін.

Серед різноманітних прийомів активізації розумової діяльності студентів під час заняття є творчі завдання, розв'язування ситуаційних задач. Це саме ті засоби, що примушують студента мислити, роблять заняття цікавим і змістовним.

Творче завдання – це взаємозв'язок пізнавального та розумового завдань. Його виконання вимагає від студента застосування раніше засвоєних знань та вмінь у новій ситуації, їх комбінацію та перетворення, побудову їх на основі способу рішення, бачення нової проблеми в традиційній ситуації, бачення структури й нової функції об'єкта. Отже, творчі завдання, на відміну від репродуктивних, здатні підняти студентів на більш високий рівень розумового розвитку.

ЗМІСТ
БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

<i>Ірина Панченко</i> ШКІЛЬНА ВТОМА: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ, ПРОФІЛАКТИКА ГЕОГРАФІЯ І ГЕОЛОГІЯ	3
<i>Євген Іванов</i> ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ВОДОЙМИ І ПОСТМАЙНІНГОВИХ ГЕОСИСТЕМ У ДОМБРОВСЬКОМУ КАР'ЄРІ ЕКОЛОГІЯ	6
<i>Роксолана Кифорак</i> ЕКОЛОГІЯ І ЛЮДИНА: ЇХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК <i>Ольга Рибалова, Богдан Ушаков</i> РИЗИК ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВНАСЛІДОК ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ ТУРИЗМ І РЕКРЕАЦІЯ	9
<i>Марина Езута</i> О ТЕНДЕНЦІЯХ РАЗВИТИЯ ТУРИЗМА ДЛЯ ЛЮДЕЙ СТАРШЕГО ПОКОЛЕННЯ <i>Вадим Яцина</i> ДАЙВІНГ: ЙОГО ПІЗНАВАЛЬНІ ТА РЕКРЕАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ	11
<i>Уляна Безкоровайна</i> СУЧАСНІСТЬ МЕДСЕСТРИНСТВА: ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЕКОНОМІКА	15
<i>Анна Присяжнюк</i> ДО ПИТАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ВНУТРІШНІЙ ТОРГІВЛІ В УКРАЇНІ <i>Марія Рисін, Лариса Слобода</i> УПРАВЛІННЯ ПРОБЛЕМНИМИ КРЕДИТАМИ БАНКІВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ <i>Анна Ряба, Наталія Сомик</i> ДОСЛІДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПОТРЕБ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДІВ ЕКОНОМЕТРИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ МЕНЕДЖМЕНТ І МАРКЕТИНГ	17
<i>Ірина Колос, Юлія Коротченко</i> ВПЛИВ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА НА ОБҐРУНТУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ІСТОРІЯ	20
<i>Микола Дробот</i> РЕЛІГІЙНА СКЛАДОВА В ПЕРІОД РАДЯНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ МОБІЛІЗАЦІЙ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ (1941-1945 РР.) <i>Олеся Поліщук</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВХОДЖЕННЯ УКРАЇНИ ДО ЄС <i>Валентина Сушко</i> «А В НАС НА БАЗАРІ – КОЗЕЛ У САРАХВАНІ» МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО	23
<i>Вікторія Кондратюк</i> БАЛЕТ ВАЛЕРІЯ КОВТУНА «СОМНАМБУЛА» НЕОРОМАНТИЧНА СЮЇТА	25
	29
	32
	34
	39
	42
	45

<i>Анастасія Кравченко</i>	
ФІЛОСОФСЬКА ПРОБЛЕМАТИКА МУЗИЧНОГО МИСЛЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ (ВІД АВАНГАРДУ 60-х ДО СУЧАСНОСТІ)	46
<i>Тетяна Нога</i>	
ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ НАРОДНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ	48
<i>Ольга Хамуляк</i>	
ХАРАКТЕРИСТИКА СТИЛЮ ОДЯГУ, МАНЕРИ ТА ЛЕКСИКИ ВИКОНАННЯ РУХІВ РІЗНИХ ЕТНІЧНИХ УГРУПУВАНЬ У НАРОДНО-СЦЕНІЧНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ТАНЦІ	50
ПЕДАГОГІКА	
<i>Світлана Антонюк</i>	
ТЕХНОЛОГІЯ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ	52
<i>Галина Гелевич</i>	
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ПСИХОЛОГІВ ДО РОЗКРИТТЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ПОНЯТТЯ «НАВЧАННЯ»	54
<i>Ганна Гожя, Володимир Шевчук</i>	
ВИКОРИСТАННЯ МІСЦЕВОГО КРАЄЗНАВЧОГО МАТЕРІАЛУ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ АГРАРНОГО КОЛЕДЖУ	56
<i>Євгенія Головащенко</i>	
ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ЧАСТИН МОВИ	59
<i>Валентина Гончарук</i>	
ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ НАВИЧОК ЗДІЙСНЕННЯ ПОШУКОВО- ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З УКРАЇНОЗНАВСТВА	62
<i>Вікторія Жданова</i>	
ПРОБЛЕМНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ АКТИВНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	64
<i>Євдокія Заяць</i>	
ВИКОРИСТАННЯ ІКТ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ	67
<i>Вікторія Коваленко</i>	
ЕМОЦІЙНА СФЕРА ДИТИНИ ТА ЇЇ РОЛЬ У ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ	69
<i>Олександр Коваленко</i>	
ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТА ПІДГОТОВКИ КАДРІВ СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ ТА ЗА ЇЇ МЕЖАМИ	71
<i>Олена Макеєва</i>	
ТРЕНІНГОВЕ НАВЧАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ	74
<i>Ганна Петрушко</i>	
МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ НЕВЕРБАЛЬНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ДРУГОГО КЛАСУ НА УРОКАХ РИТОРИКИ	75
<i>Світлана Резнік</i>	
РОЗВИТОК МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	78
<i>Віктор Сидорко, Наталія Гапонюк</i>	
ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ І САМООЦІНКИ ОСОБИСТИХ ДОСЯГНЕНЬ ВИКЛАДАЧА	80
<i>Олена Тітова</i>	
ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЧИТАТИ В ПЕРШОКЛАСНИКІВ ЯК НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	82

<i>Людмила Харківська</i>	
МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ІНТЕГРАЦІЯ НА ЗАНЯТТЯХ ТЕРАПЕВТИЧНОГО ПРОФІЛЮ ЯК ЗАСІБ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	84
<i>Яна Шарганович</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	85
<i>Інна Шморгун</i>	
ПЕДАГОГІЧНЕ МИСЛЕННЯ ВЧИТЕЛЯ ЯК УМОВА ГОТОВНОСТІ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	88
<i>Ганна Яценко</i>	
ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТА У ПОЗАНАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	91
ПСИХОЛОГІЯ	
<i>Наталія Черепаня</i>	
РОЗВИТОК ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ У ДОШКІЛЬНОМУ ДИТИНСТВІ	94
СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	
<i>Наталія Гапонюк</i>	
ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ПЛАТФОРМИ MOODLE ПРИ ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ	96
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ	
<i>Ольга Якименко</i>	
РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ З ПАРАМЕТРАМИ	99
ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ	
<i>Ольга Боднар</i>	
САКРАЛЬНИЙ ПРОСТІР ДОМУ В ТВОРЧОСТІ Ч. ДІККЕНСА	104
<i>Людмила Дякун</i>	
ПРЯМІ ДИРЕКТИВНІ АКТИ У МОВЛЕННІ ПІДЛІТКІВ	106
<i>Юлія Осокіна</i>	
КУЛЬТУРНА АДАПТАЦІЯ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ КІНОТЕКСТІВ РІЗНОЖАНРОВИХ ФІЛЬМІВ	108
<i>Світлана Ряба</i>	
ЗНАЧЕННЯ МОТИВАЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ УЧНЯМИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	110
ФІЛОСОФІЯ	
<i>Валерій Косьяк</i>	
СПЕЦИФИКА КРАСОТЫ В СПОРТЕ	112
<i>Юлія Пачурина</i>	
ОСНОВНЫЕ ПРОБЛЕМЫ И ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ УКРАИНСКОЙ ГЕНДЕРНОЙ ТЕОРИИ В КОНТЕКСТЕ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ФИЛОСОФСКОЙ ТРАДИЦИИ	114
СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО	
<i>Іванна Смульська, Наталія Джулай</i>	
ДІЯЛЬНІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ДОРАДЧИХ СЛУЖБ НАПРИКІНЦІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТЬ	117
ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	
<i>Лідія Товкун</i>	
ПОТРЕБА ЗНАНЬ ЩОДО БЕЗПЕКИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	119
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ	121